

opusdei.org

Prelatovo razmatranje: Svjetlo Kristovo!

Donosimo zadnje u nizu od četiri razmatranja monsignora Fernanda Ocáriza o značenju Velikog tjedna.

11.04.2020.

„Lumen Christi!“. Svjetlo Kristovo! To su riječi koje odjekuju u Crkvi na početku Uskrasnog bdijenja koje počinje u noćnoj tami.

„Lumen Christi!“. To se ponavlja tri puta dok se pale svijeće sudionika na

liturgijskom slavlju. Svjetlo Kristovo se širi u tami grijeha i smrti! Isus je uskrsnuo! To je radosna vijest koju ćemo za nekoliko dana primiti.

U prijašnjim danima smo razmatrali o punom predanju Isusa za nas: od ustanove Euharistije na Posljednjoj večeri do smrti na Križu.

Sada vidimo kako tama na Kalvariji nije zadnja riječ. Svete žene, koje su znale kako pratiti Isusa u trenucima Muke, vode nas do svjetla Uskrsnuća. Isus nagrađuje ljubav koja ih je potaknula da pomažu njegovo tijelo i čini ih prvim nositeljicama radosti Uskrsa.

Kao i svetim ženama, također i nama vijest o uskrsnuću pruža novo svjetlo za naš život u ovim trenucima toliko bolnim za čovječanstvo. Sveti Pavao podsjeća Rimljane da se mi kršćani sjedinjujemo sa smrću Gospodinovom „da kao što Krist slavom Očevom bî uskrišen od

mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života“ (*Rim 6, 11*).

Uskrs nam naviješta da nismo svezani zbog svojih prošlih grijeha, zbog tereta svojih prijašnjih grešaka, zbog ograničenja koja primjećujemo u svom životu, niti zbog okolnosti koje su više ili manje teške u jednom trenutku kao sada. Stoga Apostol opet kaže: „Smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!“ (*Rim 6, 11*).

Dok se spominjemo Isusova uskrsnuća, želimo odgovoriti na Gospodinov poziv da kročimo u jedan novi život.

Ali, o kakvoj novosti se radi? Ritam našega života obično je određen istim stvarima koje se ponavljaju: radom, mjestom i ljudima od uvijek. Možda smo to primijetili još jednom mi koji smo ovih dana primorani da zbog pandemije ne izlazimo iz kuće.

U čemu se sastoji smisao novosti Vazma? Sastoji se iz svjetla vjere koje se prenosi na naš život i koje oživljava ljubav i podržava nada.

To sveti Josemaría objašnjava ovako: “Ova sigurnost koju nam pruža vjera čini da u novom svjetlu gledamo na našu okolinu i dok sve ostaje isto, primjećujemo da je sve drugačije, jer sve je izraz ljubavi Božje”[1].

Da, po vjeri znamo da Isus u svakodnevnom životu korača na našoj strani i pomaže nam da otkrijemo njegov autentični osjećaj i vrijednost. Vjerom susrećemo Isusa koji nas možda očekuje u molbi koju nam upravlja drugi član obitelji, u usluzi koju možemo učiniti nekom susjedu ili u pozivu nekoga tko je usamljen...

Po vjeri znamo da je rad učinjen iz ljubavi uvijek vrijedan, jer se pretvara u prinos našem Ocu Bogu. Možda sada primjećujemo kako se

mnoge stvari izmiču našoj kontroli i da se ne možemo pouzdati samo u svoju snagu kako bismo postigli ono što smo htjeli. Možda dolazi do napasti obeshrabrenja.

Pomoći će nam sjetiti se da je Uskrsnuli Krist uz nas i da nam daje snagu za rad pod nepovoljnim okolnostima, dok mislimo na svoju obitelj i na cijeli svijet. Ako radimo s Kristom, sav naš trud ima smisla, čak i kada ne dolazi do rezultata koje očekujemo, jer odgovor na djela koja se čine iz ljubavi uvijek dolazi s Neba.

Nakon što je anđeo svetim ženama donio vijest o Isusovom uskrsnuću, dodao je: “Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u Galileju! Ondje ćete ga vidjeti kako vam reče!” (*Mk 16, 7*). Učenici se vraćaju u Galileju, na mjesto gdje je sve počelo, u zemlju gdje su

svakodnevno prolazili s Učiteljem u godinama kada je propovijedao.

I nama je upravljen isti poziv: da se vratimo u našu Galileju, u naš svakodnevni život, ali u njega unoseći svjetlo i radost Uskrsa.

Papa Franjo je na to podsjetio pred nekoliko godina: “Vratiti se u Galileju znači prije svega vratiti se tamo, na tu žarku točku gdje me je zahvatila milost Božja na početku puta. Tom iskrom mogu zapaliti vatru za danas i za svaki dan, te nositi toplinu i svjetlo svojoj braći i sestrama”[2]. Koliko nam u ovim teškim trenucima pomaže sjećanje na vrijeme kada je Gospodin u našem životu postao prisutan i da tako obnovimo svoje pouzdanje u Njega.

Prihvatimo Gospodinov poziv. Razmotrimo mnogo puta smisao radosti Uskrsa – radosti koja je u skladu s patnjom. Uzmimo svjetlo

koje nam On želi dati i podijelimo ga u svojoj okolini.

Navijestimo radosno, kao i svete žene, stvarnost da Krist živi. Neka se ta sigurnost odrazi u našem životu: u miru, nadi i u ljubavi kojom želimo ispuniti svoje dane. Stoga se utječimo zagovoru Naše Gospe. Na dan uskrsnuća vidimo je svu radosnu zbog povratka njezina Sina. Također će i za svakoga od nas doći trenutak i po Božjoj ćemo pomoći, ako smo vjerni, živjeti zauvijek u Isusu Kristu.

[1] *Susret s Kristom*, br. 144.

[2] Homilija Uskrsnog bdijenja,
19.4.2014.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-razmatranje-
svjetlo-kristovo/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-razmatranje-svjetlo-kristovo/) (31.03.2026.)